
КОНЦЕРТНЕ ЖИТТЯ

Софія Іванова

ЛЬВІВСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ МУЗИКИ МИРОСЛАВА СКОРИКА

13 липня 2013 року видатний український композитор Мирослав Скорик відзначав свій 75-літній ювілей. З цієї нагоди у Львові з 20 по 27 жовтня у Львівській філармонії проходив Тиждень Музики Мирослава Скорика.

Композитор, педагог, музичний діяч. Герой України, Народний артист України, лауреат національної премії України ім. Т. Шевченка, академік Академії мистецтв України. Твори Мирослава Скорика звучать в Україні, Європі, США, Австралії. Професор Національної Музичної Академії України ім. П. Чайковського та Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка. Серед вихованців знаменитого композитора – Є. Станкович, І. Карабиць, В. Зубицький, О. Козаренко, Б. Фроляк. Художній керівник Національної опери України, Академічного молодіжного симфонічного оркестру INSO Lviv, камерного оркестру «Академія» ЛНМА.

Різноманітна творчість і багатогранна діяльність Мирослава Скорика зумовила відповідно багатогранну і різноманітну програму ювілейного Тижня митця. Кожний з концертів був особливим і вже перший з них, мабуть, повинен увійти до Книги рекордів, бо відразу в одному концерті були виконані усі вісім скрипкових концертів композитора. Інструментальний, а передусім скрипковий концерт можна сміливо назвати одним із найбільш улюблених жанрів Мирослава Скорика. Така небайдужість до скрипки пояснюється тим, що ще з часів формування Скорика як композитора, як особистості, тобто ще з молодості у його найближчому оточенні були блискучі музиканти-скрипалі Олег Крися, Юрій Мазуркевич, Богодар Которович. В останні роки до цього «оточення» увійшла плеяда молодих талановитих скрипалів – Олег Каськів, Назарій Пилатюк, Андрій Белов. Не можна не згадати і ансамбль «Веселі скрипки», яким у 60-х роках минулого століття Скорик керував і для якого чимало писав.

Концерт № 1, написаний ще 1969 року, виконала лауреат міжнародних конкурсів Марія Ткачик. Свій Другий скрипковий концерт М. Скорик написав на замовлення Вірка Балея. Вперше він прозвучав у США у Лас Вегасі у виконанні знаменитого Олега Крися. Прем'єра концерту на Батьківщині композитора відбулась 1989-го в Києві. Його тоді виконав Народний артист України Анатолій Баженов. Згодом концерт увійшов до репертуару незабутнього Богодара Которовича. На Тижні музики М. Скорика численній львівській публіці концерт представила скрипалька, з якою композитора пов'язує багатолітня творча співпраця, – Заслужена артистка України Богдана Півненко. Концерт № 3, який виконала лауреат міжнародних конкурсів Іванна Гусар, Скорик написав для Юрія Харенка у 2001, в один рік з оперою «Мойсей» (його прем'єрне виконання відбулось на КиївМузик Фесті у тому ж 2001).

Присвяту має і 4-й концерт (2002) – другові юнацьких років, нині професору Бостонського університету Юрію Мазуркевичу. Вже від перших хвилин знайомства з твором Ю. Мазуркевич так висловився: «Твір дуже цікавий, насичений, гармонійний – у найкращому сенсі цього слова». Світова прем'єра концерту відбулась на Міжнародному фестивалі музичного мистецтва «Віртуози» у 2002 році. Спеціально для виконання цього твору на ювілейному фестивалі свого друга-композитора Юрій Мазуркевич прилетів до Львова зі США. 2004-го Скорик для лауреата міжнародних конкурсів Олега Каськіва написав свій П'ятий концерт, який той блискуче виконав на фестивалі у Києві «Прем'єри сезону», тож виконавець, який зараз живе і працює у Швейцарії, виконав його і цьогогоріч у Львові. Лауреат міжнародних конкурсів Василь Заціха представив Концерт № 6. Твір був написаний для талановитого скрипаля Андрія Белова, якого львівські слухачі добре запам'ятали як першу скрипку Квартету ім. Шимановського (Німеччина). Та Андрій Белов активно реалізується і як соліст. А виконання ним Шостого концерту Скорика надовго запам'ятались і львівським, і київським слухачам. Концерт № 7 був написаний з присвятою Назарію Пилатюку, тож цілком логічно, що скрипаль – володар Золотої медалі Академії мистецтв України та лауреат міжнародних конкурсів, з успіхом твір виконав і на Тижні музики Мирослава Скорика. *Allusion to Chopin* (Алюзія до Шопена) – так назвав свій поки що останній Восьмий скрипковий концерт Мирослав Скорик. Його він присвятив польській скрипальці Катажині Файнер, яка також приїхала спеціально з Польщі, аби вшанувати ювілей Автора. Оркестром INSO Lviv диригував сам Мирослав Скорик. Зрештою, Маєстро був активним учасником майже кожного із своїх ювілейних вечорів.

Наступний фестивальний концерт (у супроводі струнного складу оркестру INSO Lviv) називався «Прогулянка» і був водночас презентацією однойменного альбому, до якого увійшли CD та DVD і який вийшов до ювілею Майстра. Музика, що виконувалась у концерті та, відповідно, записана на дисках, – це відображення великої прихильності, якщо не сказати більше – любові Мирослава Скорика до джазу. Талановитий п'яніст та імпровізатор, він не міг у своїй творчості оминати також і джазової музики, тому у цьому жанрі і писав, і робив джазові транскрипції відомих класичних творів. Джазом він займався фактично усе життя, починаючи від уже згадуваних «Веселих скрипок». Назвати «легким» цей гатунок творчості Скорика важко, хіба умовно. Бо це у жодному разі не «попса», а просто більш доступна та легша у сприйнятті класика (передусім, якщо говоримо про сприйняття пересічного меломана, а не фахівця). Так, як і до кожного свого твору, композитор підходить з виваженою професійністю. Доволі довгий концерт, бо поєднав перегляд фільму, а потім виконання цих джазових композицій, пройшов наче на одному, «джазовому» диханні. Цикл «П'ять джазових п'єс» для фортеп'яно й камерного оркестру (Приємна прогулянка, Нав'язливий мотив, Візерунки, Каприс, В народному стилі) виконав Автор. Потім до виконання наступних творів долучились відомі львівські п'яністи, лауреати міжнародних конкурсів Заслужена артистка України Оксана Рапіта, Заслужений артист України Йозеф Ермін та Мирослав Драган. У всіх виконуваних творах, які звучали того вечора, домінувало знамените почуття гумору Мирослава Скорика. Спосіб, у який він підходить до шедеврів світової класики, яскраво демонструє дотепність композитора. Музика Бетховена (Місячна соната. 1 ч., Апасіоната, ч. 2, До Елізи) чи Шопена (Мазурка ля мінор) у транскрипції Мирослава Скорика у жодному випадку не втрачає ані своєї величі, ані тим більше цінності. Натомість стає якби ближчою до нас, людей, що живуть у XXI столітті.

Це не історичний експонат, це музика минулого у сьогоденні, яка припускає, наскільки геніям минулого зручно та комфортно перебувати у нашій епосі.

Хорові твори Мирослава Скорика (окремі частини Літургії св. Йоана Золотоустого, Духовний концерт-реквієм, Псалом 53, Пори року та Шуміла ліщина) представив Галицький академічний камерний хор (художній керівник та головний диригент Народний артист України Василь Яциняк). Вокально-симфонічна музика М. Скорика прозвучала під батугою Народного артиста України Ігоря Пилатюка у виконанні Заслуженої академічної хорової капели «Трембіта» (художній керівник Заслужений діяч мистецтв України Микола Кулик), Академічного симфонічного оркестру Львівської філармонії (головний диригент Ілля Ступель). Були виконані Поема-кантата «Гамалія» (2004) на вірші Шевченка та Кантата на вірші Франка «Весна», яка була дипломною роботою М. Скорика і яка свого часу прозвучала під батугою тодішнього ректора Львівської консерваторії Миколи Колесси. У суто оркестровому виконанні прозвучала також напрочуд рідко виконувана написана ще у 60-х рр. минулого століття Симфонічна поема «Весна», а також транскрипції для симфонічного оркестру циклу Миколи Колесси «Пасакалія, Скерцо та Фуга». Обробка цього фортеп'янного твору М. Колесси є чудовим доказом великої подвижницької праці, яку впродовж усього життя здійснює Скорик задля популяризації та збереження шедеврів світової та української музики.

Окремий вечір був відведений для виступу камерного оркестру *Академія*, що мав назву «Джазові транскрипції». Не одне десятиліття, безліч мистецьких проектів, концертів, записів та гастролей пов'язує Маестро Скорика із цим колективом (керівник та концертмейстер – народний артист України Артур Микитка). Впродовж багатьох років саме *Академія* була тим колективом, якому ушанований композитор доручав прем'єрні виконання багатьох своїх творів, чимало з яких були виконані також і на фестивалі з нагоди його ювілею. Диригували на ньому Мирослав Скорик та Ігор Пилатюк, а партію сольної скрипки виконав Василь Заціха. В аранжуванні Мирослава Скорика прозвучали, зокрема, Дві прелюдії та Сюїта з опери «Порті і Бесс» Джорджа Гершвіна, пристрасні Арія і самба Ейтора Вілла-Лобоса, популярні, але наповнені свіжим звучанням два регтайми Скотта Джоупліна («Фіговий листок» та «Кленовий листок») та вже просто знакові позиції у творчому доробку композитора – блискучі версії *Meditango*, *Violentango* та *Libertango* Астора П'яццоллі. А ще камерний оркестр *Академія* приготував для Мирослава Скорика подарунок у вигляді нового альбому, який записав з нагоди ювілею художнього керівника – «Мирослав Скорик. НАЗАВЖДИ». На диску представлені записи концертних виступів оркестру. Серед них: 3-й фортеп'яний концерт (солістка Оксана Рапіта), Карпатська рапсодія для скрипки з оркестром (соліст Назарій Пилатюк), Іспанський танець, Рапсодія на теми Бітлз, Диптих, фортеп'янні джазові п'єси, знаменита «Мелодія».

Завершила Тиждень Музики Мирослава Скорика вистава опери «Мойсей» за однойменною поемою Івана Франка (у приміщенні Львівського національного академічного театру опери та балету ім. С. Крушельницької). Твір, який постав «з легкої руки» благословенного Івана Павла II, твір, на адресу якого звучало чимало критичних реплік, але водночас твір, який витримав випробування часом, дочекався постановки і у столиці також, а також з успіхом витримав і гастролі за кордоном.

Р. С. Біси. Так, вони, звісно, були фактично на кожному концерті і зазвичай то була вже мегапопулярна *Мелодія*, яку знають далеко за межами України, яка не залишає байдужим жодного слухача, яку часто називають духовним гімном України.